

TRANSFIGURARE

E dimineață peste zări târzie
Și ploile-au udat din nou pământul
Și gândul înspre ziua ce-o să vie
Mi-a frământat din nou uscat veșmântul...

Că peste veacuri ce-au trecut pe glie
Și peste alte ce-or să vie, vântul
Va-mprăștia sămânța timpurie
Și va descoperi-n etern Cuvântul...

Trec neamurile și-alte vin trezie
Rămâne în picioare tot pământul
Și-n dimineața ce-a venit târzie
În timp s-a așezat deznodământul...

Că totul e deșert, vremelnicie
Sub soare omul nu-și găsește gândul
Eternitatea-l macină pustie
În care se deșeartă seara vântul...

Și-n tainicul sfârșit ce va să vie
Străpunsă firea e de Legământul
Cel nou ce va-înnoi spre reverie
Transfigurat întru etern Cuvântul...

***